

Skatteudvalget

Til: Skatteministeren

Dato: 29. august 2018

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

SAU alm. del

Spørgsmål 520

Det fremgår af Rigsrevisorernes Beretning nr. 20/2017, at Skatteministeriet ikke er enig i Rigsrevisionens vurdering, og udtaler at "der ikke er en målbar sammenhæng mellem på den ene side tabte restancer og på den anden side restancebeholdningens størrelse eller inddrivelsesaktiviteternes omfang. Derimod afhænger udviklingen i restancebeholdningen i høj grad af konjunkturelle og strukturelle forhold, fx gældsposternes størrelse, sammensætning og fordeling på skyldnernes betalingsevne, der over tid kan skifte både i op- og nedadgående retning". Skatteministeriet har endvidere oplyst: "Samlet vurderes det, at den midlertidigt nedsatte inddrivelse – navnlig i forhold til persongæld – ikke indebærer et endeligt tab, hvorfor der for en overvejende del af restancerne alene vil være tale om en periodeforskydning af inddrivelsesprovenuet." Er ministeren enig med Skatteministeriet i, at der ikke er en målbar sammenhæng mellem inddrivelsesaktiviteternes omfang og restancetørrelsen? Såfremt ministeren er enig med Skatteministeriet i denne konklusion, mener ministeren så, at antallet af medarbejdere i inddrivelsen i princippet er ligegyldig? Mener ministeren, at historien om restancernes udvikling understøtter Skatteministeriets konklusion; er det således kun pga. konjunktur og betalingsevnen hos skyldnere og ikke på grund af EFI's kollaps, at restancerne er eksploderet? Endeligt bedes ministeren redegøre for, hvordan han vil sikre, at der blot sker en periodeforskydning af restancerne, og at ingen af disse bliver forældet, således at staten igen taber penge.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Svar bedes sendt elektronisk til spørgeren på Rune.Lund@ft.dk og til lov@ft.dk.

På udvalgets vegne

Lea Wermelin
formand